

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 817/2018
13.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Богдана Ђукића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 396/17 од 08.11.2017. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 26/18 од 18.04.2018. године, на седници већа одржаној 13.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Богдана Ђукића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 396/17 од 08.11.2017. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 26/18 од 18.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 2К 396/17 од 08.11.2017. године, између осталог, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године, од дана правноснажности наведене пресуде, не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка, оштећенима ББ и ВВ износ од 237.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени ББ и ВВ су за остваривање имовинскоправног захтева, упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 26/18 од 18.04.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Богдана Ђукића, а пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 396/17 од 08.11.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Богдан Ђукић, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости формално истиче повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а у образложењу истог наводи да је у овом кривичном поступку, суд требало да има у виду претходно питање, које се тиче сувласничког удела мајке окривљеног, покојне ГГ, на спорној катастарској парцели на којој је извршена сеча предмених стабала, будући да је иста, по основу извршеног судског поравнања Општинског суда у Прокупљу П 404/81 од 05.02.1986. године, постала сувласник предметне парцеле, те да је стога окривљени као законски наследник своје мајке, имао одређеног удела у истој. У вези тога, бранилац закључује да у конкретном случају није остварен субјективни елемент кривичног дела шумска крађа, јер сматра да на страни окривљеног није било умишљаја, односно свести да се сеча стабала врши на парцели која је у искључивој својини других лица, и да је стога суд морао донети пресуду којом окривљеног ослобађа од оптужбе, јер дело за које је оптужен, по закону није кривично дело. Такође, у захтеву бранилац истиче и да је заштитни објекат кривичног дела шумска крађа: шума, парк, дрворед, заштићена шума, национални парк или друга шума са посебном наменом, а да је предметна катастарска парцела на којој је извршена сеча стабала, уписана у лист непокретности као ливада пете класе и ливада шесте класе, и да самим тим иста не спада у заштићене комплексе, наведене у одредби члана 275. КЗ којом је прописано кривично дело шумска крађа, па бранилац оцењује да није остварено још једно битно обележје овог кривичног дела.

Изнетим наводима, иако бранилац формално истиче повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, по налажењу овог суда, исти суштински оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић